

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛው ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር ሠላሳ ሦስት

Jeff Pippenger
2026-01-21

ቁጥር ሠላሳ ሦስት

በእሁድ ሕግ ወቅት አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ በትንቢታዊ ሁኔታ ከአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞች ጋር ይገናኛሉ። አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ አስቀድመው የታተሙ ናቸው፤ ከዚያም ታላቁ ሕዝብ ከባቢሎን እንዲወጣና ከእነርሱ ጋር ለሰባተኛው ቀን ሰንበት እንዲቆም ይጠራሉ። በእሁድ ሕግ ላይ በእግዚአብሔር ቤት ላይ የሚደረገው ፍርድ ያበቃል፤ ከዚያም ፍርዱ ወደ አሕዛብ፣ ወደ ታላቁ ሕዝብ—ወደ ሌላው የእግዚአብሔር መንጋ—ይተላለፋል። ራእይ ሰባት ሁለቱንም ቡድኖች ይለያል፤ በአምስተኛውም ማኅተም የጨለማው ዘመን ሰማዕታት እግዚአብሔር ስለ ሰማዕትነታቸው በጳጳሳዊው ኃይል ላይ እስከሚፈረድ ድረስ “እስከ መቼ” ብለው ይጠይቃሉ። ሁለተኛ ቡድን የጳጳሳዊ ስደት ሰማዕታት እስኪሞላ ድረስ በመቃብሮቻቸው እንዲያርፉ ይነገራቸዋል፤ ነጭ ልብስም ይሰጣቸዋል። በራእይ ምዕራፍ ሰባት ያለው ታላቁ ሕዝብ ነጭ ልብስ ለብሰዋል፤ ምክንያቱም በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ችግር ውስጥ ሁለተኛውን ቡድን የጳጳሳዊ ሰማዕታት ይወክላል። ራእይ ሰባትና አምስተኛው ማኅተም እነዚህን ሁለት ቡድኖች ይመለከታሉ፤ እንዲሁም የስምርናና የፊላዴልፊያ ቤተ ክርስቲያናት ያደርጋሉ። ስምርና የመጨረሻውን የጳጳሳዊ የደም መፍሰስ ሰማዕታት ትወክላለች፤ ፊላዴልፊያ ግን አንድ መቶ አርባ አራቱን ሺህ ትወክላለች።

ጴጥሮስ በቁሳርያ ፊልጶስ በሦስተኛው ሰዓት ነው፤ እና “ከስድስት ቀናት” በኋላ፣ ስድስት ሰዓታት ሳይሆን፣ ወደ እሁድ ሕግ ዳርቻ፣ ይህም ዘጠነኛው ሰዓት ነው፤ ይደርስ ነበር።

ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን እንዲሁም ወንድሙን ዮሐንስን ወስዶ ለብቻቸው ወደ ከፍ ያለ ተራራ አወጣቸው፤ በፊታቸውም መልኩ ተለወጠ፤ ፊቱም እንደ ፀሐይ አበራ፣ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ። እነሆም፣ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩላቸው። ማቴዎስ 17፡1-3።

በእሁድ ሕግ ጊዜ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በትንቢታዊ ሁኔታ ከታላቁ ብዙ ሕዝብ ጋር ይገናኛሉ። ኤልያስ ሞትን የማይቀምሱትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክላል፤ ሙሴም በጌታ ውስጥ የሚሞቱትን ይወክላል። እነርሱ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የጸጋውን መንግሥት እንዳቆመ ሁሉ የክብሩን መንግሥት የሚቀበበት በሆነው በእሁድ ሕግ ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ቆመው አሉ። ከሦስተኛው ሰዓት እስከ ዘጠነኛው ሰዓት ስላለው የስድስት ሰዓት ጊዜ ክፍል ጋር በተያያዘ እያቀረብነው ባለው አመክንዮ ውስጥ አሁንም ተሳትፋችሁ ከሆነ፣ እጅግ ልዩ የሆነ አንድ ምሳሌ ማየት አስፈላጊ ነው።

በቁሳርያ ፊልጶስ ያለው ሦስተኛው ሰዓት የቁሳርያ መሪቲማ ዘጠነኛው ሰዓት አሜጋ አልፋ ነው። እኔ የምለየው ከስድስት ሰዓታት በኋላ ሳይሆን ከስድስት ቀናት በኋላ ጴጥሮስ በለውጠ መልክ ተራራ ላይ መገኘቱን ነው፤ ይህም ደግሞ በእሁድ ሕግ ላይ የሚፈጸምን ታሪክ ያሳያል፤ እርሱም ዘጠነኛው ሰዓት ነው። የስድስት ቀናት ዘመን ከስድስት ሰዓታት ዘመን ጋር ይጣጣማል፤ ነገር ግን ይህ ከቁሳርያ እስከ ቁሳርያ ያለ ፍራክታል ሆኖ ብቻ ነው። እጅግ ልዩ የሆነው ነገር ይህ ነው፤ የታሪኩ ፍራክታል በስድስት ሰዓታት ዘመን ታሪክ ውስጥ መኖሩ የሚታየው ይህ ክስተት የጴንጤቆስጤ ወቅትን ሲመለከቱ በትክክል ይከሰታል። ክርስቶስ ከሞተበት ጊዜ እስከ ጴንጤቆስጤ ድረስ ያሉት ስድስት ሰዓታት፣ ቅዱሱ ሳምንት ተፈጽሞ ወንጌልም ወደ አሕዛብ በሄደበት እ.ኤ.አ. 34 ድረስ ካለው ከመስቀሉ ዘመን ፍራክታል ናቸው።

“አሁን ትዕቢትና ቅናት ለብርሃን በሩን ዘጉ። በእረኞቹና በጠቢባኑ የተመጡት ወሬዎች እምነት ቢያገኙ፣ ካህናቱንና ረቢዎቹን እጅግ የማያስቀና ሁኔታ ውስጥ ያኖራቸው ነበር፤ እነርሱ የእግዚአብሔር እውነት ተርጓሚዎች ነን የሚሉትን አቤቱታ ያፈርስ ነበር። እነዚህ የተማሩ መምህራን እነርሱ አሕዛብ ብለው ከሚጠሩቸው ሰዎች ትምህርት ለመቀበል ዝቅ ማለት አልፈሉም። እግዚአብሔር እነርሱን ተውቶ ከማያውቁ እረኞች ወይም ካልተገረዙ አሕዛብ ጋር መገናኘቱ ሊሆን አይችልም ብለው አሉ። ንጉሥ ሄሮድስንና ኢየሩሳሌምን ሁሉ እያነቃቁ ያሉትን ወሬዎች ንቃታቸውን ለማሳየት ቆርጠው ነበር። እነዚህ ነገሮች እውነት እንደሆኑ ለማየት ወደ ቤተልሔም እንኳ አልሄዱም። ሕዝቡም በኢየሱስ ላይ የነበረውን ፍላጎት እንደ አክራሪ ስሜታዊ እንቅስቃሴ እንዲመለከቱት መሩቸው። እዚህ ነበር ክርስቶስ በካህናቱና በረቢዎቹ ዘንድ መጣሉ የጀመረው። ከዚህ ነጥብ ጀምሮ ትዕቢታቸውና ግትርነታቸው በአዳኙ ላይ ወደ ቋሚ ጥላቻ አደገ። እግዚአብሔር ለአሕዛብ በሩን እየከፈተ ሳለ፣ የአይሁድ መሪዎች ለራሳቸው በሩን እየዘጉ ነበር።” The Desire of Ages, 62.

በቅዱሱ ሳምንት መካከል ክርስቶስ ተሰቀለ። ከዚያም ሦስት ዓመት ተኩል በኋላ እስጢፋኖስ በድንጋይ ተወግሮ ተገደለ፣ ቆርኔሌዎስም ጴጥሮስን አስጠራ። ከመስቀሉ ሦስት ዓመት ተኩል በኋላ፣ ለጥንቷ እስራኤል የምሕረት ጊዜ ፈጽሞ ተዘጋ። ከዚያም እስጢፋኖስ ወደ ሰማይ ተመልክቶ ክርስቶስን ቆሞ አየ፤ ይህም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አንድ ያለው የምሕረት ጊዜ መዘጋት ምልክት ነው። በሩ ለጥንቷ እስራኤል ተዘጋ፣ ለአሕዛብም ተከፈተ።

ከክርስቶስ በዘጠነኛው ሰዓት ከሞተበት ጊዜ ጀምሮ እስጢፋኖስ እስከ ተገደለበት ጊዜ እና ጴጥሮስ በዘጠነኛው ሰዓት እስከ ተጠራበት ጊዜ ድረስ ባለው ዘመን፣ ቆርኔሌዎስና እስጢፋኖስ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳው ትንቢታዊ ቀናት እንደ ተፈጸሙ የሚመሰክሩ ሁለት ምስክሮች ናቸው። ከሞት ዘጠነኛው ሰዓት እስከ ሞት ዘጠነኛው ሰዓት ድረስ 1,260 ትንቢታዊ ቀናት ነበሩ። ከሞት ዘጠነኛው ሰዓት እስከ ጴንጤቆስጤ ዘጠነኛው ሰዓት ድረስ ያለው ጊዜ፣ በሃምሳ ሁለት ቀናት ውስጥ ያለ የ1,260 ቀናቱን ፍራክታል ያመለክታል።

የጴንጤቆስጤው ወቅት የነበረው ፍራክታል በእነዚያ 1,260 ቀናት መጀመሪያ ላይ ይገኛል፤ በእነዚያም ቀናት መጨረሻ ጴጥሮስ በቄሳርያ በትንቢታዊ ሁኔታ በሁለቱም በሦስተኛውና በዘጠነኛው ሰዓት ይገኛል። ሁለቱ ቄሳርያዎች የትንቢታዊ ስድስት ሰዓት ዘመን አልፋና አሜጋን ይወክላሉ። በሁለቱ ቄሳርያዎች የትንቢታዊ ስድስት ሰዓት ዘመን ውስጥ፣ ጴጥሮስ ስድስት ቀናት ይጓዛል እና ወደ ለውጥ መልክ ተራራ ይደርሳል። ተራራው በእሑድ ሕግ ላይ የሚፈጸመውን ማተም ይወክላል፤ ይህም አሸናፊቱ ቤተ ክርስቲያን ከተራሮች ሁሉ በላይ ከፍ የምትደረግበት ቦታ ነው። እነዚያ ስድስት ቀናት ከቄሳርያ እስከ ቄሳርያ ያለውን የስድስት ሰዓት ዘመን ይወክላሉ፤ እነርሱም በዚያ ዘመን ውስጥ ያለ ፍራክታል ናቸው። እንዲሁም የጴንጤቆስጤው ወቅት በዚያው ቅዱስ ዘመን መጀመሪያ ላይ ፍራክታል እንደነበረው ሁሉ።

የመጀመሪያው ፍራክታል ከጴንጤቆስጤ ወቅት ጋር የተያያዙት የጸደይ በዓላት ፍጻሜ ነበር። የመጨረሻው ፍራክታል፣ ከቄሳርያ ፊልጶስጥስ እስከ ለውጥ መልክ ተራራ፣ ደግሞ ከቅዱሱ ሳምንት ጋር በትንቢታዊ መልኩ ተጣምሮ አለ። በተራራው ላይ አብ ተናገረ፤ እርሱም በክርስቶስ ጥምቀት ጊዜ እንዳደረገው እንዲሁ ከመስቀሉም ጥቂት በፊት ሊያደርገው እንደነበረ ነው። አብ ከቅዱሱ ሳምንት መጀመሪያ እስከ መስቀሉ ድረስ ሦስት ጊዜ በሚሰማ ድምፅ ተናገረ። አንድ ጊዜ በጥምቀት፣ ከዚያም በለውጥ መልክ ተራራ፣ ከዚያም ቀርቦ የነበረው የመስቀል ጥላ ሲያደርቅ ተናገረ።

መስቀሉ በእርሱ ጥምቀት የጀመሩት 1,260 ቀናት አሜጋ ነው። ጥምቀቱና መስቀሉ የዳንኤል ዘጠኝ ቅዱስ ሳምንት የተለዩ የመንገድ ምልክቶች ናቸው፤ ስለዚህም የመለወጥ ተራራ የዚያ ቅዱስ ሳምንት ክፍል መሆኑን ያሳያሉ። የመጀመሪያውና የመጨረሻው የቅዱስ ሳምንቱን ትንቢት የሚፈጽሙ የመንገድ ምልክቶች ከሆኑ፣ እንግዲህ መካከለኛው የመንገድ ምልክት ደግሞ በትንቢታዊ አስፈላጊነት እንዲሁ ማድረግ ይገባዋል።

ጥምቀቱ የመጀመሪያው መልአክ ነው፤ የመለወጥ ተራራው ሁለተኛው ነው፤ መስቀሉም ሦስተኛው ነው። በተራራው ላይ እግዚአብሔር ሙሴንና ኤልያስን የቀረቱ ቤተ ክርስቲያን የመንገድ ምልክቶች እንደሆኑ ገለጠ። ይህ መተግበሪያ በዴብራስ፣ በደዕቆብ፣ በዮሐንስም ባለው ሦስት እጥፍ ምልክት ተጣመረ። ኢየሱስ ዴብራስን፣ ደዕቆብንና ዮሐንስን ከእርሱ ጋር የወሰዳቸው ሦስት ጊዜ ነበሩ። የመጀመሪያው ጊዜ የኢየሱስ ሴት ልጅ ትንሣኤ ሲሆን፣ ሁለተኛው የመለወጥ ሁኔታ ነበር፤ ሦስተኛውም ጌቴሴማኒ ነበር። በመጀመሪያው ጊዜ ዴብራስ፣ ደዕቆብና ዮሐንስ ከሞት የተነሣች የአሥራ ሁለት ዓመት ድንግል አዩ።

እንዲሁም ሆነ፤ ኢየሱስ በተመለሰ ጊዜ ሕዝቡ በደስታ ተቀበሉት፤ ሁሉም ይጠብቁት ነበርና። እነሆም፡
ኢየሱስ የሚባል አንድ ሰው መጣ፤ እርሱም የምኩራብ አለቃ ነበር፤ በኢየሱስም እግር ፊት ወድቆ ወደ ቤቱ እንዲገባ ለመነው፤ አንዲት ብቸኛ ልጅ ነበረችውና፣ ዕድሜዋም ዐሥራ ሁለት ዓመት ያህል ነበረ፤ እርስዋም ልትሞት ቀርታ ነበር። እርሱም ሲሄድ ሕዝቡ ይጋፉት ነበር። ሉቃስ 8፡40-42።

ጢኦይሮስ የተባለው ስም “አብራሪ” እና “ብሩህና ክቡር መሆን” ማለት ነው። ዴብራስ፣ ደዕቆብና ዮሐንስ ብቻቸውን የክርስቶስ እንግዶች ሆነው ከተገኙባቸው ሦስቱ ጊዜያት መካከል፣ ይህ የመጀመሪያው ጊዜ ነበር፤ ጢኦይሮስም ምድርን በክብሩ የሚያበራውን የመጀመሪያውን መልአክ ይወክላል። የአሥራ ሁለት ዓመት ድንግል እንደ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚነሡትን ድንግሎች ትወክላለች። ክርስቶስ ወደ ድንግል ልጅቱ ቤት ደረሰ፤ ይህም አሥራ ሁለት ዓመት የደም መፍሰስ ያለባት ሴት ጋር ከነበረው ግንኙነቱ በኋላ ነበር።

ለአሥራ ሁለት ዓመት የደም መፍሰስ ያለባት አንዲት ሴትም፡ ኑሮዋን ሁሉ በሐኪሞች ላይ አውጥታ ከማንም ልትፈወስ ሳትችል፣ ከኋላው መጥታ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፤ ወዲያውም የደም መፍሰሷ ቆመ። ሉቃስ 8፡43-44።

የአሥራ ሁለት ዓመት ድንግል ተለይታ ተገልጿለች፤ ከዚያም በሚቀጥለው ቁጥር ለአሥራ ሁለት ዓመት የደም ፈሳሽ ያለባት ሴት ደግሞ ተለይታ ተገልጿለች። ሴቲቱ በድንግልዋ ሙሉ የሕይወት ዘመን ሁሉ የደም ፈሳሽ ነበራት። ኢየሱስ ወደ ድንግል ልጅቱ ለመድረስ ሲል፣ የደም ፈሳሽ ያለባትን ሴት ሊያልፋት ቀርቦ ነበር። ሴቲቱ በሎዶቅያ መልእክት እንደተወከለው የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት ትወክላለች። ክርስቶስ ድንግልዋን ከሞት ሊያስነሣትና ወደ ሕይወት ሊያቆማት ቀርቦ ነበር፤ የታመመችውም ሴት፣ ይኸውም ሎዶቅያዊቱ ሴት፣ አሁንም መለኮትን ለመንካት አጭር እድል ነበራት። ሕፃን የመጨረሻውን ትውልድ ይወክላል፤ እናም ኢየሱስ የመጨረሻዎቹን ቀናት ድንግል ለማስነሣት ሎዶቅያ የሆነችውን የታመመች ሴት እያለፈ ነው። ድንግልዋ በምትነሣበት ጊዜ፣ ሴቲቱ ወይም ተፈውሳ ይሆናል ወይም ታልፋ ትቀራለች።

የመጀመሪያው መልአክ መለያ ባህርይ ፍርሃት ነው፤ ፍርሃትም ሁለት ዓይነት አለው።

እርሱ ገና ሲናገር ሳለ፣ ከምኩራብ አለቃው ቤት አንድ ሰው መጥቶ፡- ልጅህ ሞታለች፤ መምህሩን አታስቸግር አለው። ነገር ግን ኢየሱስ ይህን በሰማ ጊዜ መልሶ፡- አትፍራ፤ ብቻ እመን፣ እርስዋም ትድናለች አለው። ሉቃስ 8፡49፣ 50።

ከዚያም ዴብራስ፣ ደዕቆብና ዮሐንስ ወደ ክፍሉ ይገባሉ፤ በዚያም በክርስቶስ ጥምቀት የተመሰለው ትንሣኤ የመጀመሪያውን የሦስተኛውን መላእክት ማበርታት ይወክላል። የመለወጥ ተራራ ዴብራስ፣ ደዕቆብና ዮሐንስ ምስክሮች የሆኑበት ሁለተኛው ጊዜ ነው። የመለወጥ ተራራ ሁለተኛው መልአክ ነው፤ ክርስቶስም እነዚያን ደቀ መዛሙርት ወደ ጌቴሴማኒ በወሰዳቸው ጊዜ ይህ ሦስተኛውን መልአክ ይወክል ነበር። በሁለተኛው እርምጃ፣ በዚያ በመለወጥ ተራራ ላይ “ሁለት መደረግ” አለ፤ ምክንያቱም የተራራው የመንገድ ምልክት አብ ከተናገረባቸው ሦስቱ ጊዜያት መካከለኛው ስፍራ ስለሆነ ነው። የመጀመሪያው በጥምቀቱ ጊዜ ነበር፤ ይህም ከአሥራ ሁለት ዓመት ዕድሜ ያለት ድንግል ትንሣኤ ጋር ይጣጣማል፤ ሁለተኛው ተራራው ነበር፤ ሦስተኛውም ከመስቀሉ በፊት ብቻ ነበር። አብ የተናገረባቸው ሦስቱ ጊዜያት እና ሦስቱ ደቀ መዛሙርት ከኢየሱስ ጋር ብቻቸውን የሄዱባቸው ሦስቱ ጊዜያት፣ በሁለቱም መስመሮች ያለው ሁለተኛው የመንገድ

ምልክት የመለወጥ ተራራ መሆኑ ምክንያት እርስ በርሳቸው የተቆራኙ ናቸው።

ወደ ቤቱም በገባ ጊዜ፣ ከጴጥሮስና ከያዕቆብ ከዮሐንስም እንዲሁም ከብላቴናይቱ አባትና እናት በቀር ማንንም ከእርሱ ጋር እንዲገባ አልፈቀደም። ሁሉም ያለቅሱላት ነበር እየዋደላትም ነበር፤ እርሱ ግን፡- አታልቅሱ፤ አልሞተችም። እንጂ ተኝታላች አለ። እርስዎም እንደሞተች ዐውቀው በማሸፍ ሳቁበት። እርሱ ግን ሁሉን አስወጥቶ፣ እጅዋን ይዞ፡- ብላቴናይቱ ሆይ፣ ተነሺ ብሎ ጠራት። መንፈስዎም ተመልሶ መጣ፣ ወዲያውኑም ተነሣች፤ የሚበላ እንዲሰጧትም አዘዘ። ወላጆችዎም ተደነቁ፤ እርሱ ግን የተደረገውን ለማንም እንዳይናገሩ አዘዘቸው። ሉቃስ 8፡51-56።

ጴጥሮስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ እንደ አልዓዘር ተኝታ ነበረችው ድንግል በትንሣኤዋ ጊዜ የመጀመሪያውን መልአክ መስክረዋል። በነቃችም ጊዜ ወዲያውኑ ተነሣች፣ ምግብም ተሰጣት። ኤልያስና ሙሴ በራእይ አሥራ አንድ ሲነሡ፣ ወዲያውኑ ይቆማሉ፣ ከዚያም ቅዱስ መንፈስ ያለ መጠን ይፈስሳል፤ ይህም የድንግልን ምግብ ይወክላል። የመለወጥ ተራራ ከቂሣርያ ፊልጶስ በኋላ በስድስት ቀን ነበር፣ ሉቃስ ክስተቶቹን ሲመዘግብ ግን እንዲሁ አይደለም።

ከዚህም ንግግር በኋላ እንደ ስምንት ቀን ያህል ሆኖ፣ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ያዕቆብንም ወስዶ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ። እርሱም ሲጸልይ የፊቱ መልክ ተለወጠ፣ ልብሱም ነጭና አንጻባራቂ ሆነ። እነሆም፡ ሁለት ሰዎች ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር፤ እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ነበሩ። ሉቃስ 9፡28-30።

ማቴዎስና ማርቆስ ሁለቱም በግልጽ ሁኔታ “ከስድስት ቀናች በኋላ” ይላሉ፤ ሉቃስ ደግሞ “ወደ” ስምንት ቀናች ይላል። የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች ሁለት ዓይነት የጊዜ አቆጣጠር ተጠቅመዋል፤ አንዱ አካታች ሲባል ሌላው ደግሞ አግላይ ይባላል። በመጀመሪያ እይታ ይህ እንደ ተቃርኖ ሊታይ ይችላል፤ ነገር ግን ሉቃስ “ወደ” ብሎ መናገሩ በአካታች አቆጣጠር እየተናገረ እንደነበር ያመለክታል፤ ማቴዎስና ማርቆስ ደግሞ “ከስድስት ቀናች በኋላ” ሲሉ ሙሉ ቀናችን እንደቆጠሩ፣ የስምንት ቀን ጊዜውን የጀመረውን ቀን ወይም ያንኑ ጊዜ የደመደመውን ቀን እንዳልቆጠሩ ያመለክታሉ። ይህ ልዩነት ለአንድ ዓይነት ጊዜ ሁለት ቁጥራዊ ምልክቶችን ያመነጫል፤ አንዱ ቁጥር ስምንት ሲሆን ሌላው ደግሞ ስድስቱ ቀናች ናቸው።

ከቂሣርያ ፊልጶስዩስና ከላውጠ መልክ ተራራ የሚመጡት የስድስት ወይም የስምንት ቀን ጊዜ ሁለቱ ምስክሮች የሚያስረግጡት ነገር ይህ ነው፤ ክርስቶስ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን በሚያትምበት ዘመን፣ ቁጥር ስምንት በኖህ መርከብ ላይ የነበሩትን ስምንት ነፍሳት ይወክላል፤ ስድስቱም ሰባቱ መካከል የሆነችው ስምንተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ትሆን ዘንድ የተመደበችውን ስድስተኛይቱን የፊልዴልፍያ ቤተ ክርስቲያን ይወክላል። በሙሴ፣ በኤልያስና በክርስቶስ መክበር ጊዜ ወደ ስምንተኛው ይለወጣሉ። በተራራው ላይ ያለው መክበር ደግሞ በሙሴ ታሪክ ውስጥ በተራራው ላይ በተፈጸመው መክበር ይመሳሳል።

ሙሴ ወደ ተራራው በወጣ ጊዜ ሰባ ሽማግሌዎችንና ኢየሱስን ከእርሱ ጋር ወሰደ።

ከዚያም ሙሴ፣ አሮን፣ ናዳብ፣ አቢሁም፣ ከእስራኤልም ሽማግሌዎች ሰባ ሰዎች ወደ ላይ ወጡ። የእስራኤልንም አምላክ አይ፤ ከእግሮቹም በታች እንደ ሰማያዊ እንቁ ድንጋይ የተነጠፈ ሥራ ያለ ይመስል ነበር። በጥርትነቱም እንደ ሰማይ አካል ይመስል ነበር። በእስራኤልም ልጆች መኳንንት ላይ እጁን አልዘረጋም፤ እነርሱም እግዚአብሔርን አይ፤ በሉም ጠጡም። እግዚአብሔርም ሙሴን፡- ወደ ተራራው ወደ እኔ ውጣ፣ ከዚያም ቆይ፤ እኔም አስተምራቸው ዘንድ የጻፍሁትን ድንጋይ ጽላቶች፣ ሕግንና ትእዛዛትን እሰጥሃለሁ አለው።

ሙሴም ተነሣ፣ አገልጋዩም ኢየሱስ ከእርሱ ጋር ነበረ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወጣ። ለሽማግሌዎቹም እንዲህ አለ፡- ወደ እናንተ እስክንመለስ ድረስ በዚህ ቆይልን፤ እነሆም፣ አሮንና ሑር ከእናንተ ጋር ናቸው፤ ለማንኛውም ሰው ጉዳይ ቢኖረው፣ ወደ እነርሱ ይምጣ።

ሙሴም ወደ ተራራው ወጣ፤ ደመናም ተራራውን ሸፈነው። የእግዚአብሔርም ክብር በሲና ተራራ ላይ አደረ፤ ደመናውም ስድስት ቀን ሸፈነው፤ በሰባተኛውም ቀን ከደመናው መካከል ሙሴን ጠራው። የእግዚአብሔርም ክብር መታየት በተራራው ራስ ላይ በእስራኤል ልጆች ዓይን እንደሚበላ እሳት ነበረ። ሙሴም ወደ ደመናው መካከል ገባ፤ ወደ ተራራውም ወጣ፤ ሙሴም በተራራው ላይ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ነበረ። ዘጸአት 24፡9-18።

የመጀመሪያው መልአክ መልእክት፡ ከክርስቶስ ጥምቀት ጋር ተስማምቶ፤ የኢየሁዳስ ሴት ልጅ ትንሣኤ ነበር። ከዚያም ከስድስት ቀን በኋላ፤ ወደ መስቀል የመራው ሁለተኛው መልአክ የሆነው የመለወጥ ተራራ መጣ፤ መስቀሉም ሦስተኛው መልአክ ነው። እንደ ሁለተኛው መልአክ፤ ተራራው ሁለት ምስክር አለው፤ ይህም በተራራው ላይ የአብ መናገር ከሦስቱ ሁለተኛ መስመር ጋር ስለሚገናኝ ነው። ጴጥሮስ፣ ያዕቆብ እና ዮሐንስ ብቻቸውን የክርስቶስ ልዩ እንግዶች የነበሩባቸው ሦስቱ ጊዜያት፤ እና አብ የተናገረባቸው ሦስቱ ጊዜያት፤ ሁለቱም የአብ ድምፅ ሁለተኛ መገለጥን ያመለክታሉ፤ እንዲሁም ኢየሱስ ጴጥሮስን፣ ያዕቆብን እና ዮሐንስን ሁለተኛ ጊዜ የወሰደበት ደግሞ የመለወጥ ተራራ ነበር። የተራራው ሁለተኛ የመንገድ ምልክት፣ የአብ ድምፅና የሦስቱ ደቀ መዛሙርት ሁለት ምስክር አለው፤ ምክንያቱም ሁለተኛው መልእክት ሁልጊዜ “መደገም” ያመለክታል።

በማታውና በጠዋቱ መሥዋዕቶች መካከል ያለው የስድስት ሰዓት ጊዜ፣ በማቴዎስና በማርቆስ ከቂሣርያ ፊልጶስ እስከ ተራራው ያሉትን ስድስት ቀኖች የሚወክል እንደሆነ፣ ሙሴም በሰባተኛው ቀን ወደ ደመናው እስኪጠራ ድረስ ባሉት ስድስት ቀኖች ይወከላል።

መስመሩ የሚጀምረው በሁለተኛው መልአክ የመቈደት ጊዜ ነው፤ ይህም ሙሴ ሰባውን ሸማግሌዎች “እስክመለስ ድረስ ቈዩ” ብሎ በሚያዝበት ጊዜ እንደተገለጠው ነው። በመስመሩ ውስጥ ያሉት የመጀመሪያዎቹ ስድስት ቀናት ተለይተው የሚታዩ ቢሆኑም፣ ነገር ግን ከአጠቃላይ 46 ቀናት አካል ናቸው። እነዚህ ስድስቱ ቀናት በአርባ ቀናት የተወከለውን ሦስተኛውን ፈተና የሚመሩ ዘመን ናቸው። እነዚህ 46 ቀናት መቅደሱን ያመለክታሉ፤ ስድስቱም ቀናት ከክርስቶስ ሞት እስከ ጳንጠቆስጤ ድረስ ያሉትን ስድስት ሰዓታት፣ ከመስቀሉ መሰቀል እስከ ሞቱ ድረስ ያሉትን ስድስት ሰዓታት፣ ከቂሣርያ እስከ ቂሣርያ ያሉትን ስድስት ሰዓታት፣ እንዲሁም ጴጥሮስ ከላይኛው ክፍል እስከ መቅደሱ ያለውን ስድስት ሰዓታት ያመለክታሉ። ሙሴ የቃል ኪዳንን ሕግ እየተቀበለ ነው፤ መቅደሱንም እንዴት እንደሚያነሣ መመሪያዎችን እየተቀበለ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ማንም እግዚአብሔርን አላየም ቢልም፣ ሸማግሌዎቹ “የእስራኤልን አምላክ አዩ።” እግዚአብሔር በተራራው ላይ ከሙሴና ከሸማግሌዎቹ ጋር የተገለጠበት ክብር በለውጠ መልክ ተራራ ላይ የሆነውን ክብር አምሳያ ነበር። ሁለቱም የስድስት ቀናት ጊዜን ይይዛሉ። የሙሴ መስመር የሁለተኛውን መልአክ የመቈደት ጊዜ እና መቅደሱን የሚወክሉትን ሙሉ አርባ ስድስት ቀናት ያካትታል። ሕጉን የተቀበለባቸው አርባ ቀናት መታተሙን ይወክላሉ።

ጴጥሮስ በሦስተኛው ሰዓት በቂሣርያ ፊልጶስዩስ ነበር፤ በዘጠነኛው ሰዓትም ወደ ቂሣርያ ማሪቲማ በመንገዱ ላይ ነበር፤ በስድስት እስከ ስምንት ቀናትም ውስጥ በተራራው ላይ ይገኛል። በዚያም ሙሴ ከነበሩት ሰባ ሸማግሌዎች ጋር እየቆየ የተከበረውን ጌታ በራእይ ያያል፤ ልክ ዳንኤል በአሥረኛው ምዕራፍ እንዳየው። ዳንኤል ጌታን ፊት ለፊት አየ፤ ጌዴዎንና ሰባዎቹ ሸማግሌዎችም እንዲሁ አዩት። የለውጠ መልክ ተራራ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሎዶቅያ እንቅስቃሴ ወደ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የፊላደልፊያ እንቅስቃሴ የሚለወጥበት ስፍራ ነው። እነርሱ ስድስተኛው ቤተ ክርስቲያን የሆነችው ስምንተኛው ቤተ ክርስቲያን ይሆናሉ፤ ስለዚህም ስድስት ቀናትንና ስምንት ቀናትን እናያለን።

ከመስቀል ላይ መሰቀሉ ጀምሮ እስከ ሞቱ ድረስ ያሉት ስድስት ሰዓታት፣ የጳንጠቆስጤ ስድስት ሰዓታት፣ የቂሣርያ እስከ ቂሣርያ ስድስት ሰዓታት፣ እስከ መለወጥ ተራራ ድረስ ያሉት ስድስት ቀናት፣ እንዲሁም ወደ

አርባው ቀን ያመሩት የሙሴ ስድስት ቀናት አንድ መስመር ናቸው። በቂሳርያ ፊልጶስ፣ ማለትም ፓኒየም እና የእሑድ ሕግ መካከል፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታተማሉ። ያ ማተም መለያየትን ያመጣል።

እኔም ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ፤ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች ግን ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ወደ እነርሱ ወደቀባቸው። ስለዚህም ራሳቸውን ለመሸሸግ ሸሹ። ዳንኤል 10፡7።

ሙሴ፣ “እስኪ ወደ እናንተ እስክንመለስ ድረስ እዚህ ቆይልን” ብሎ በተናገረ ጊዜ ከሸማግሌዎች ተለየ። ሙሴ በመቆየት ዘመን ከሰባው ተለየ፣ ሰባ ሳምንታትም ለቀደመው የኪዳን ሕዝብ የፈተና ጊዜን ይወክላሉ። ሰባኛው ሳምንት በተፈጸመ ጊዜ፣ እናም ያ ሰባኛው ሳምንት ክርስቶስ ከብዙዎች ጋር ኪዳኑን ያጸናበት የተቀደሰ ሳምንት ስለነበረ፣ ክርስቶስ ከቀደመው የኪዳን ሕዝብ ፈጽሞ ተለየ። ቀደመው የኪዳን ሕዝብ የደማቸውን ጉዳይ ሊፈቱ የሚችሉበት ዘመን፣ ለእነርሱም ይህ ማለት በአብርሃም ደም እንደሚድኑ ማመን ነበረ፣ አብቅቶ ነበር፤ የአሥራ ሁለት ዓመት ድንግልም ታስነሣ ነበር እንደታገለግል። የመቆየት ጊዜው ከጀመረ በኋላ፣ ሙሴ የኪዳኑን ሕግ እና መቅደሱን የማቆም ትእዛዛት ተቀበለ።

ዴጥሮስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ በተራራው ላይ በነበሩ ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም እና ከዚያም ቀጥሎ እንደ ምልክት መነሣታቸው፣ እነዚያን የቃል ኪዳን ሕዝቦች እንደ መቶ አርባ አራት ሺህ ቤተ መቅደስ ይወክላል። ከዚያም የአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞች ከዚያ ቤተ መቅደስ ጋር ይቀላቀላሉ።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ፍርድን ጠብቁ፣ ጽድቅንም አድርጉ፤ ምክንያቱም መድኃኒቱ ሊመጣ ቀርቦአል፣ ጽድቄም ሊገለጥ ቀርቦአል። ይህን የሚያደርግ ሰው፣ በእርሱም የሚጸና የሰው ልጅ፣ ሰንበትን እንዳያረክሳት የሚጠብቅ፣ እጇንም ማንኛውንም ክፉ ነገር ከማድረግ የሚከለክል፣ ብጹዕ ነው። ከእግዚአብሔርም ጋር የተባበረ የእንግዳ ልጅ፣ “እግዚአብሔር ፈጽሞ ከሕዝቡ ላይ ቶኛል” ብሎ አይናገር፤ ጃንደረባውም፡- “እነሆ፣ እኔ ደረቅ ዛፍ ነኝ” አይባል። እግዚአብሔር ለሰንበቴን ለሚጠብቁ፣ ደስ የሚያሰኘኝንም ለሚመርጡ፣ ቃል ኪዳኑንም ለሚጽኑ ጃንደረቦች እንዲህ ይላል፤ በቤቴና በቅጥሮቼ ውስጥ ከወንዶችና ከሴቶች የሚበልጥ ስፍራና ስም እሰጣቸዋለሁ፤ የማይጠፋ ዘላለማዊ ስም እሰጣቸዋለሁ። ደግሞም ከእግዚአብሔር ጋር የተባበሩ፣ እርሱን ለማገልገልና የእግዚአብሔርን ስም ለመውደድ፣ ባረያዎቹም ለመሆን፣ ሰንበትን እንዳያረክሳት የሚጠብቅ ሁሉ፣ ቃል ኪዳኑንም የሚጽና የእንግዳ ልጆች፣ እነርሱን ወደ ቅዱስ ተራራዬ አመጣቸዋለሁ፣ በጸሎት ቤቴም ደስ አሰኛቸዋለሁ፤ የሚቃጠሉ መሥዋዕቶቻቸውና ሌሎች መሥዋዕቶቻቸው በመሠዊያዬ ላይ ተቀበይነት ያገኛሉ፤ ምክንያቱም ቤቴ ለአሕዛብ ሁሉ የጸሎት ቤት ተብሎ ይጠራል።

ከእስራኤል የተበተኑትን የሚሰበስብ ጌታ እግዚአብሔር፣ “ከእርሱ ዘንድ ከተሰበሰቡት በስተቀር ሌሎችን ደግሞ ወደ እርሱ እሰበስባለሁ” ይላል። ኢሳይያስ 56፡1-8።

ዴጥሮስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ፣ እንዲሁም ሙሴ፣ በወንድሞቻቸው የተጠሉና የተጣሉ የእስራኤል “የተገለሉትን” ይወክላሉ።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሰማይ ዙፋኔ ነው፣ ምድርም የእግሬ መረገጫ ናት፤ እንግዲህ ለእኔ የምትሠሩልኝ ቤት የቱ ነው? የማርፍበትስ ስፍራ የቱ ነው?

እነዚህን ሁሉ እጇ ሠርታለችና፣ እነዚህም ሁሉ ሆነዋል፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ነገር ግን ወደዚህ ሰው እመለከታለሁ፣ ወደ ችግኝና መንፈሱ የተሰበረ ወደሆነው፣ በቃሌም ወደሚንቀጠቀጠው። በሬን የሚያርድ ሰውን እንደሚገድል ነው፤ በግን የሚሠዋ የውሻን አንገት እንደሚቆርጥ ነው፤ ቍርባንን የሚያቀርብ የአሳማ ደም እንደሚያቀርብ ነው፤ ዕጣንን የሚያጥን ጣዖትን እንደሚባርክ ነው። አዎን፣ መንገዳቸውን ራሳቸው መርጠዋል፣ ነፍሳቸውም በርኩሰታቸው ደስ ይላታል። እኔም የሚያስታልሷቸውን ነገሮች እመርጣለሁ፣ የሚፈሩትንም በላያቸው አመጣለሁ፤ ምክንያቱም በጠራሁ ጊዜ ማንም አልመለሰም፣ በተናገርሁም ጊዜ አልሰሙም፤ ነገር ግን በፊቴ ክፉ አደረጉ፣ ደስ ያላለኝንም

መረጡ።

በቃሉ የምትንቀጠቀጡ እናንተ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ በስሜ ምክንያት የጠሉአችሁ፣
ያሳደዱአችሁም ወንድሞቻችሁ፡- “እግዚአብሔር ይክበር” አሉ፤ ነገር ግን እርሱ ለደስታችሁ ይገለጣል፤
እነርሱም ያፍራሉ። ኢሳይያስ 66፡1-5።

“ደስታ” የሚለው ቃል በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ ብዙ ጊዜና በብዙ መንገዶች ይገኛል፤ እንዲሁም “እፍረት”
የሚለው ቃልም እንዲሁ ነው። በጴጥሮስ ከኢዮኤል መጽሐፍ ባቀረበው መልእክት አውድ ውስጥ፣ እፍረትና
ደስታ እንደ ጠቢባንና ሰነፎች ወይም እንደ ስንዴና እንክርዳድ ያለ ተመሳሳይ ተቃራኒ ናቸው። በኢዮኤል
አውድ ውስጥ፣ እፍረትና ደስታ ዘይቱን፣ ወይም የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ያላቸውን፣ ከሌላውም
ያልተቀበሉትን ይወክላሉ። ይህን ዝርዝር በምትመለከቱ ጊዜ ብቻ ነው። “ስለ ስሜ የጠሉአችሁ፣ ያሳደዱአችሁ
ወንድሞቻችሁ” የሚለውን ጥልቅ ትርጉም መድረስ የምትችሉት። እነዚያ ወንድሞች በSpalding and
Magan, page one and two ውስጥ “እንደ ይሁዳ ያሉ ስም ብቻ አድቤንቲስቶች” ተብለው የተጠሩት
ናቸው፤ እነርሱም “ለካቶሊኮች ያሳልፉናል” የተባላቸው ናቸው፤ “ሰንበትን መቃወም ስላልቻሉ በሰንበት
ምክንያት ጠሉን”ና። የሚጠሉአችሁ ወንድሞቻችሁ፣ ሊከራከር በማይቻለው የምድረቱ ሰንበት መልእክት፣
የሙሴ ሰባት ጊዜ፣ ምክንያት ያስወግዳላችኋል። እዚህ ያለው ነጥብ፣ በኢሳይያስ እንደሚጠራው፣
በዶክትሪናዊ ክርክር፣ በክርክር ምክንያት እንደምትጠሉ ነው፤ ይህም ዶክትሪናዊ ክርክር የኋለኛው ዝናብ
መልእክት ነው።

ኢዮኤል ያንን መልእክት “አዲስ የወይን ጠጅ” ብሎ ይጠራዋል፤ እርስዎም ያን መልእክት ካላችሁ፣ ደስታ
አላችሁ። እርሱን ካልነበራችሁ ግን፣ በኢዮኤል ዘንድ እንደ ሰከራሞቹ ትነቃላችሁ፤ አዲሱ የወይን ጠጅም
ከአፋችሁ እንደ ተቆረጠ ታገኙታላችሁ። በዚያን ጊዜ በትንቢታዊ ሁኔታ “ታፍራላችሁ።” ዘይቱ ያለው ክፍል
ደስታ አለው፤ ዘይት የሌለው ክፍል ግን ያፍራል። ዘይቱ ደግሞ አዲስ የወይን ጠጅ ነው፤ ከደስታም ጋር
የተያያዘ ነው። ስለዚህ ኢሳይያስ፣ “የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ” ይላል። አንዱ ክፍል ለመስማት ይምረጣል፤
ሌላው ግን ለመለከቱ ድምፅ አያደምጥም። ኢሳይያስ “በቃሉ የምትንቀጠቀጡ እናንተ” ሲል፣ የሚሰሙትን
ክፍል በተለይ ይለይታል። ጌታ 9/11 ላይ በደረሰው መልእክት ምክንያት የተጠሉትን ይሰበስባል፤ በእሁድ
ሕግም ጊዜ፣ እንደ ደረቁ ዘፎች የተወከሉትን የኢሳይያስን ጃንደረቦች ይሰበስባል። ቃል ኪዳንን አጥብቀው
ቢይዙ፣ ከእግዚአብሔር ቅዱስ ተራራ ከእንግዲህ በኋላ አይለዩም።

ጃለ ወይም ደረቅ ዘፍ ሞትን ይወክላሉ። ጃለ መራባት አይችልም፣ ደረቅ ዘፍም ሕይወት የለውም። ተስፋው
ማለት፣ እነዚያ አሕዛብ፣ ወይም በአስራ አንደኛው ሰዓት የተቀጠሩ ሠራተኞች፣ በሰንበት የሚወከለውን ቃል
ኪዳን ከተቀበሉ፣ ወንዶች ልጆችና ሴቶች ልጆች ይኖሯቸዋል ማለት ነው። በመጀመሪያ የእስራኤልን ተበታተኑ
ይሰበስባል፤ ከዚያም እነዚያን ተበታተኑ እንደ ዓላማ ምልክት ከፍ ያደርጋቸዋል፤ ከዚያም ሌላውን መንጋውን
ይሰበስባል። የመጀመሪያውና የሁለተኛው መሰብሰብ ከ9/11 ጀምሮ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ መንፈስ ቅዱስ
በመርጫት ላይ ያለበትን ዘመን ይወክላሉ፤ እንዲሁም ከእሁድ ሕግ ጀምሮ ሚካኤል እስኪነሣ እና የኋለኛው
ዝናብ ያለ መጠን እስኪፈስስ ድረስ ያለውን ዘመን ደግሞ ይወክላሉ። በሁለቱም ዘመኖች የኋለኛው ዝናብ
መልእክት ነው፤ ይህንም ካላችሁ ደስታን ያመጣል፣ ከሌላችሁ ግን እፍረትን ያመጣል።

መጽሐፈ ማቴዎስ የራእይ ዐሥራ አራት ሦስቱን መላእክት የሚወክሉ በሦስት መስመሮች ተከፍሏል።
ከእነዚህ ከሦስቱ መስመሮች እያንዳንዱ ደግሞ የሦስቱን መላእክት ፍራክታሎች ይዟል። ከምዕራፍ አሥራ
አንድ እስከ ምዕራፍ ሀያ ሁለት ድረስ ያለው ሁለተኛው መስመር መሃል ነው። ምክንያቱም በመጀመሪያውና
በሦስተኛው መላእክት መካከል የተቀመጠው ሁለተኛው መልእክ ስለሆነ ነው። መጽሐፈ ማቴዎስ ራሱ
ደግሞ መሃል መስመር ነው። ይህም ከምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት ያሉትን ምዕራፎች በዘፍጥረትና
በራእይ የቃል ኪዳን ምዕራፎች ዐውድ ውስጥ ስንመለከት ነው።

የኪዳን አሥራ ሁለቱ ምዕራፎች ማዕከል የማቴዎስ ነው፤ የማቴዎስም ሦስት መስመሮች ማዕከላዊ መስመር በዚህ በእነዚያ አሥራ ሁለት ምዕራፎች ውስጥ ይገኛል። የእነዚያ አሥራ ሁለት ምዕራፎች ማዕከል የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ነው። ይህ ማዕከላዊ ነጥብ በሦስት ቁጥሮች ይወከላል፤ እነዚህም ከዘፍጥረትና ከራእይ የኪዳን አሥራ ሁለቱ ምዕራፎች ማዕከላዊ ሦስት ጥቅሶች ጋር ይሰመራሉ።

ዴጥሮስ የማዕከሉ ማዕከል ማዕከል ነው። እርሱም የመጀመሪያዎቹንና የመጨረሻዎቹን ክርስቲያናዊ ሙሽራ ይወክላል። ይህም የአልፋና የኦሜጋ ፊርማ ነው። ጳጳሞች ደግሞ በእንግሊዝኛ የዴጥሮስን ስም እንቆቅልሽ ሲያዘጋጅ በተፈጸመው የስሙ ለውጥ ላይ ፊርማውን አኖረ። ኢየሱስ ዴጥሮስን በዕብራይስጥ ተናገረው፤ ውይይቱም በግሪክኛ ተመዝግቦ ከዚያም ወደ እንግሊዝኛ ተደረገ። በእንግሊዝኛ ጳጳሞች ዴጥሮስን የሰየመው የእንግሊዝኛውን ፊደል ገበታ 16ኛ ፊደል በመጠቀም ነው። ከዚያም 5ኛውን፣ ከዚያም 20ኛውን፣ ከዚያም 5ኛውን፣ ከዚያም 18ኛውን በተከታታይ ተጠቅሞ፤ እርሱ እንደ ጳጳሞች ከዕብራይስጥ ወደ ግሪክኛ ከዚያም ወደ እንግሊዝኛ የሚሄድን ስም በፈጠረ ጊዜ ይህን ሙሉ በሙሉ እያወቀ ነበር። እርሱ ደግሞ የእንግሊዝኛው ስም እነዚያን አምስት ፊደላት በቅደም ተከተል በማጣዛት ወደ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ቁጥር እንዲደረስ የሚያስችል እንቆቅልሽ እንዲፈቅድ አድርጎ አዘጋጀው። ጳጳሞች፣ እርሱም ደግሞ የመጀመሪያውና የመጨረሻው ሲሆን፣ የዴጥሮስ ስምን የሚያበጁት ከእነዚያ አምስት የእንግሊዝኛ ፊደላት የመጀመሪያውና የመጨረሻው 16ኛውና 18ኛው ፊደላት እንዲሆኑ አድርጎ አቀደ። ምክንያቱም ዴጥሮስ የሚታይበት ስፍራ ማቴዎስ 16፡18 መሆን ነበረበት።

ከዴጥሮስ ጋር ስለ ዚህ ሁሉ ቢነገርም፣ እኛ ገና “ወርቃማው መጠን” ላይ መመለስ ያስፈልጋል። ወርቃማው መጠን በማቴዎስ 16፡18 ይወከላል፤ ምክንያቱም መጠኑ 1.618 ነው። ወርቃማው መጠን ከተፈጥሮ ፍራክታሎች ጋር የተያያዘ ነው፤ እናም ፓልሞኒ ዴጥሮስን በማቴዎስ 16፡18 ሲያስቀምጥ፣ በኢሳይያስ 22፡22 በኤልያቄም ትከሻ ላይ የተቀመጠው ትንቢታዊ ቁልፍ፣ እንዲሁም በዚያ ክፍል ለዴጥሮስና ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡት ትንቢታዊ ቁልፎች፣ ትንቢታዊ ፍራክታሎችን እንደሚያካትቱ እየለየ ነው።

ከሦስተኛው ሰዓት በቂሳርያ ፊልጶስጥስ እስከ ዘጠነኛው ሰዓት በቂሳርያ ማሪቲማ ድረስ ያለው ሁኔታ፣ ክርስቶስ ከተሰቀለበት ከሦስተኛው ሰዓት ጀምሮ ቆርኔሌዎስ ወደ ዴጥሮስ እንዲልክ እስከ ዘጠነኛው ሰዓት ድረስ ያለውን ነገር የሚያንጸባርቅ ፍራክታል ነው። ከመስቀሉ ላይ ከነበረው ሦስተኛ ሰዓት ጀምሮ እስከ ዴጥሮስ በዴንጤቆስጤ በቤተ መቅደስ በዘጠነኛው ሰዓት ድረስ ያለው የዴንጤቆስጤ ወቅት፣ ከመስቀሉ እስከ ቆርኔሌዎስ ድረስ ያሉትን 1,260 ቀናት የሚያንጸባርቅ ፍራክታል ነው። አብ ሦስት ጊዜ የተናገረው፣ እንዲሁም ኢየሱስ ዴጥሮስን፣ ያዕቆብንና ዮሐንስን ብቻ ሦስት ጊዜ የወሰደው፣ የሦስቱ መላእክት ፍራክታል ነው። ዴጥሮስ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን በሚያመለክትባቸው ጥቅሶች ውስጥ የተሰወረው የትንቢት መረጃ፣ ከመቼውም ጊዜ ተገልጦ እንደነበረ ማንኛውም እውነት ያህል ጥልቅ ነው፤ ሆኖም እስካሁን ድረስ ዴጥሮስን በጋራም ውስጥ በዳንኤል አሥራ አንድ አለስቀመጥነውም።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ዴጥሮስ፣ በዳንጥስና በገላትያ፣ በቀዳሾችና በእስያ፣ በቢታንያም ተበትነው ለሚኖሩ እንግዶች፤ እንደ እግዚአብሔር አብ ቀድሞ ማወቅ በመንፈስ ቅዱስ መቀደስ፣ ለመታዘዝና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ለመረጨት የተመረጡ፤ ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ። እንደ ብዙ ምሕረቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ትንሣኤ ዳግመኛ ለሕያው ተስፋ የወለደን፣ የጌታችንም የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ፤ እርሱም ለእናንተ በሰማይ የተጠበቀ፣ የማይጠፋና የማይረከስ፣ የማይረገፍም ርስት አዘጋጅቶአል። እናንተም በኋለኛው ዘመን ሊገለጥ ለተዘጋጀው መዳን፣ በእምነት በኩል በእግዚአብሔር ኃይል ተጠብቃችኋል።

በዚህ እጅግ ትደሰታለችሁ፤ አሁን ግን ለአንድ ጊዜ፣ ካስፈለገም፣ በልዩ ልዩ ፈተናዎች በሐዘን ሆናችኋል፤ ይህም በእሳት ቢፈተንም ከሚጠፋው ወርቅ እጅግ የሚከበር የእምነታችሁ ፈተና በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ጊዜ ለምስጋናና ለክብርና ለሞገስ እንዲገኝ ነው፤ እርሱንም ሳታዩት ትወዱታለችሁ፤ አሁንም ባታዩትም በእርሱ እያመናችሁ በማይነገርና ክብር በተሞላ ደስታ ትደሰታለችሁ፤ የእምነታችሁን ፍጻሜ፣ ማለትም የነፍሳችሁን መዳን ትቀበላለችሁ።

ስለዚህ መዳን ለእናንተ ሊመጣ ስለ ነበረው ጸጋ የተነበዩት ነቢያት በጥንቃቄ ጠየቁና በትጋት መረመሩ፤ በእነርሱ ውስጥ ያለው የክርስቶስ መንፈስ አስቀድሞ የክርስቶስን መከራና ከዚያ በኋላ የሚመጣውን ክብር ሲመሰክር፣ ይህ ምን ወይም ምን ዓይነት ዘመን እንደሚያመለክት ይመረምሩ ነበር። ለእነርሱም የተገለጠላቸው፣ እነዚህን ነገሮች ያገለግሉ የነበሩት ለራሳቸው ሳይሆን ለእኛ እንደ ነበረ ነው፤ እነዚህም አሁን ከሰማይ በተላከው በመንፈስ ቅዱስ ወንጌልን በሰበኩላችሁ ሰዎች ለእናንተ ተነግረዋል፤ እነዚህን ነገሮች መላእክት እንኳ ለመመልከት ይናፍቃሉ።

ስለዚህ የአእምሮአችሁን ወገብ ታጥቃችሁ፣ ጠንቃቃዎች ሁኑ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ወደ እናንተ ሊመጣ ባለው ጸጋ ላይ እስከ መጨረሻ ተስፋ አድርጉ፤ እንደ ታዛዥ ልጆችም በድንቁርናችሁ ዘመን በነበሩት ቀደም ሲል ፍትዎች ራሳችሁን አታስመስሉ፤ ነገር ግን የጠራችሁ እርሱ ቅዱስ እንደ ሆነ፣ እናንተ ደግሞ በኑሯችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ፤ ምክንያቱም፦ እኔ ቅዱስ ነኝና፣ እናንተ ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ተጽፎአል።

እናንተም ፊት ሳይይይ እንደ እያንዳንዱ ሰው ሥራ የሚፈረድን አባት ብትጠሩ፣ በዚህ እንግድነታችሁ ዘመን በፍርሃት ኑሩ፤ ከአባቶቻችሁ በውርስ ከተቀበላችሁት ከንቱ አካሄድ በሚጠፋ ነገሮች፣ በብርና በወርቅ እንዳልተዋጃችሁ ታውቃለችሁና፤ ነገር ግን እንደ ነውርና እድፍ የሌለበት በግ በክርስቶስ ክቡር ደም ነው። እርሱም ከዓለም መሠረት በፊት አስቀድሞ የታወቀ ሆኖ፣ ነገር ግን ስለ እናንተ በእነዚህ የመጨረሻ ዘመኖች ተገለጠ፤ በእርሱም በሙታን ካስነሣውና ክብር በሰጠው በእግዚአብሔር የምታምኑ ናችሁ፣ እምነታችሁና ተስፋችሁም በእግዚአብሔር ይሆኑ ዘንድ። ነፍሳችሁንም ለወንድማማች ፍቅር ያለ ግብዝነት በመንፈስ እውነትን በመታዘዝ ካነጻችሁ በኋላ፣ እርስ በርሳችሁ ከንጹሕ ልብ አጥብቃችሁ ተዋደዱ፤ እንደገና የተወለዳችሁት በሕያውና ለዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ነው እንጂ፣ ከሚጠፋ ዘር ሳይሆን ከማይጠፋ ዘር ነው። ሥጋ ሁሉ እንደ ሣር ነው፣ የሰውም ክብር ሁሉ እንደ ሣር አበባ ነው፤ ሣሩ ይደርቃል፣ አበባውም ይወድቃል፤ ነገር ግን የጌታ ቃል ለዘላለም ይኖራል። ይህም ለእናንተ በወንጌል የተሰበከው ቃል ነው። 1 ጴጥሮስ 1፡1-25።